

dersom et saadant Foretagende for Tiden skal kunne gjenneføres, saa anseer jeg det efter min fulde Overbeviisning for nødvendigt, at Repræsentationen sætter Regjeringen istand til at yde dem, der skulle overtage dette Arbejde, noget Klækkeligt. Der kan efter min Overbeviisning — og jeg tvivler ikke om, at denne Overbeviisning deles af Thinget — ikke være Spørgsmaal om Udførelsen af en saadan Bane for Statens Regning; der kan, troer jeg, ikke engang være Spørgsmaal om Noget, som maaskee ellers fra andre Sider kunde anbefale sig, nemlig om, at Jordarbejderne skulle udføres for det Offentliges Regning; men jeg troer, at man maa gaae den Vej, som er vist ved den Kjøbenhavn-Korsørste Bane, følge det Forbillede, som der er givet, og benytte de Erfaringer, som derved ere vundne. I enkelte Retninger kan der være Spørgsmaal om nogen Afvigelse. Jeg troer saaledes, det kan være rigtigt, at der paalægges de Communer, Amter eller Kjøbstæder, over hvis Grund Banen kommer til at gaae, nogen Andeel i Expropriationsomkostningerne. Forslaget gaaer ud paa, at Halvdelen af disse Omkostninger skal udredes paa den nævnte Maade, men dette er en Ting, hvorom der kan være forskellige Meninger. Skulde der være meget bestemte Anskuelser om en noget anden Opfattelse af dette Forhold, f. Ex. saaledes, at de, der ere nærmere ved Banen, skulle udrede noget Mere, og de, der ere fjernere, noget Mindre, saa er det jo en Sag, som altid kan blive Gjenstand for nærmere Forhandling; men jeg troer, som sagt, at det ialfald er rigtigt, at de Communer, over hvis Grund Banen kommer til at gaae, udrede Noget af Expropriationsomkostningerne. Jeg troer fremdeles, at der maa ydes en Toldgodtgjørelse af Kongeriget's særlige Finantser, og at der dernæst maa ydes en Rentegaranti, hvilken i Forslaget er stillet saaledes, at den skal gaae indtil 4 pCt. af den til Anlægget fornødne Capital, og denne Capital er efter de for Tiden foreliggende Materialer — der imidlertid naturligtvis i mange Henseender ere ufuldstændige, navnlig for det Terrains Vedkommende, som slet ikke er undersøgt, nemlig Ter-

rainet mellem Viborg og Skive — anslaaet til 8 Millioner, naturligtvis som Maximum.

Det, som Regjeringen altsaa søger Bemærkelse til, er at underhandle paa det her givne Grundlag saaledes, at der til Banens Udførelse kunde bydes indtil 4 pCt. Rentesgaranti af en Capital paa indtil 8 Millioner Rigsdaler, den Deel af Expropriationssummen, der udredes af Bevillingshaverne, deri indbefattet.

Der er med Hensyn til Liniens Retning endnu kun eet Punkt, som jeg her idag skal nævne; det er nemlig, at jeg har været i Tvivl om, hvorvidt Udmundingspunktet fra Viborg skulde være Hjarbæk, eller om det skulde være Skive. Efter de Oplysninger, jeg har kunnet faae, har jeg maattet antage, at der med Hensyn til Seiladsen paa Liimfjorden netop vil vindes en lettere Afgang, naar Skive bliver valgt, og det er en Selvsølge, at ogsaa i andre Henseender er denne Banens Forlængelse saa meget vestligere en Fordeel, men Banen bliver jo naturligtvis ogsaa derved noget kostbarere.

Hvad de enkelte Punkter i Lovforslaget angaaer, da slutte de sig, som allerede bemærket, deels til Loven om den sjællandske Jernbane, deels til Kundgjørelsen af 1845, som omhandler de Begunstigelser, der bleve indrømmede det daværende Jernbaneselskab; Gjenneførelsen er altsaa i alt Væsentligt bygget paa de hidtil vundne Erfaringer. Med disse Bemærkninger skal jeg overgive denne vigtige Sag til Thingets velvillige og sagkyndige Bedømmelse.

Formanden: De saaledes af Indenrigsministeren forelagte 10 Lovforslag ville i Løbet af Mødet blive omdeelte, saavel som de til Finantsloven hørende trykte Anmærkninger. De skrevne Bilag, der blive overleverede Formanden, ville foreløbigen være tilstede i Bureauet.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til Forelæggelse ved Justitsministeren af to Lovudkast.